

**teaterpubliek noch tv-kijkers
beseffen het belang van
grime en pruiken
daarom gingen we een praatje
maken met**

rita bernaert

Geen sant in eigen land, zou men zo zeggen. En om er nog maar een geijkte uitdrukking aan toe te voegen : de appel valt niet ver van de boom. En dan hebben wij het over Rita Bernaert, grimeuze en pruikenmaakster, bij wie we even aanliepen na vernomen te hebben dat ze meer was dan de uitbaatster van een handelszaak.

In het zeer fraaie «Pruikenhuis Berritzchka» aan de Koningstraat te Oostende merkt men aan de wand tal van foto's, waarop Rita Bernaert met heel wat bekende artiesten aan het werk is. Dus toch sant in eigen land? Ja, in artiestenkringen is Rita zeer bekend, maar in Oostende en onze streek wellicht minder.

«Ga nu maar niet overdrijven» lacht Rita. Ze diept tussen allerlei papieren een Nederlands vakblad voor kappers op waarin men haar «de beroemde Belgische grimeuze en pruikenmaakster noemt», en waarin verder staat te lezen : «Deze achtentwintig-jarige, welgevormde schoonheid resideert in haar vorstelijke pruikenzaak in de Koningsstraat van de fameuze badplaats aan de Belgische kust als een ware en onaantastbare vorstin ; enig en uniek in haar soort».

«Enig en uniek, vorstin, het klinkt allemaal wel een beetje bij het haar gegrepen. Want het leven van een grimeuze is

niet vorstelijk, wel boeiend en afwisselend. Praktisch elke avond ergens mensen gaan bijwerken, zo iets is niet altijd een pretje». Ze praat boeiend, laat je bijna geen tijd om vragen te stellen. Van een lange loopbaan kan ze wel nog niet spreken. Maar toch reeds een rijke gevulde loopbaan. Het gaat van de hak op de tak. Met entoesiasme vertelt ze over «Hair» dat ze in Londen ging zien, over Fernandel en de vele andere artiesten die ze in het Kursaal te Oostende de «finishing touch» moest geven ; over Gerard Philippe, met wie ze als vriend omging nadat ze hem had gegrimeerd voor zijn filmrol in «Tijl Uilenspiegel» toen te Bredene

opnamen werden gemaakt. Over de vele TV-vedetten - zij werkt regelmatig voor de vlaamse televisie - die ze van schmink voorziet, en dan vooral over het Knokse song-festival, waar ze avond na avond werkt. Het is één en al uitbundigheid als het over haar werk gaat. «Het publiek beseft niet welke rol de grimeur speelt. Maar de artiesten waarderen het des te meer. Zij beschouwen ons ook als artiest, als kollega's».

En dan toch nog tijd om een drukke handelszaak uit te baten? «Och, het gaat er met samen» is het antwoord. «Wij maken en verkopen pruiken, ook sieraden maar dan met artistieke waarde, en zo. Weet je, Berritzchka, de naam van mijn zaak, is de samenvoeging van stukje namen uit onze familie».

En zo belanden wij bij de familie. En die appel die dichtbij de boom viel. Hoeveel jaren zijn niet verlopen sinds wij kennis maakten met vader Bernaert? Het was op een internationale grimewedstrijd in het Kursaal, waar Daniël Bernaert met heel wat prijzen ging lopen. Nog herinneren we ons die prachtige James Ensorkop die hij als het ware boetseerde.

«De Bernaerts zijn een geslacht van pruikenmakers en grimeurs. Het kon moeilijk anders of ik moest ook die weg opgaan». Ze lacht plots heel hartelijk: «denk eens aan, op zeker ogenblik ging ik in de zaken, en verkocht... tractors. Maar het kappen, grimeren en pruiken maken zat me in de

taverne Falstaff

Wapenplein 7, Oostende - Tel. 059/816.44

Koud buffet
Garnaalkroketten

Louis Neefs wordt «onder handen» genomen door Rita Bernaert.

vingers, en ik was meer dan blij toen ik terug keerde naar de wereld van schmink en artiestenloges».

Ze werkt nog altijd samen met vader Bernaert - ongetwijfeld een der meest begaafde grimeurs in ons land - en de ganze familie. «Wij hebben zeker een der grootste teaterpruikenassortiment ter wereld: niet minder dan 7.000 stuks. Maar dit is wel nodig, want wij doen heel wat stoeten».

Ondertussen stond de winkelbel niet stil. En wordt steeds maar om het advies van Rita gevraagd. Het drukke leven van een zakenvrouw die met hart en ziel leeft voor haar vak, laat weinig tijd voor vraaggesprekken. Vanavond staat Rita weer voor de tafel met de potjes en kleuren, tussen de dozen met pruiken, in de wondere wereld achter de coulissen, die alleen artiesten kennen. - H.M.